

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δέκατο τμήμα)

της 9ης Νοεμβρίου 2017*

«Προδικαστική παραπομπή – Γεωργία – Κοινή γεωργική πολιτική – Κανονισμός (ΕΚ) 73/2009 – Καθεστώς ενιαίας ενισχύσεως – Έκτροφέας μόσχων ο οποίος συνήψε σύμβαση ολοκληρωμένης συνεργασίας – Συμβατικός όρος σύμφωνα με τον οποίο η ενιαία ενίσχυση περιέρχεται στην επιχείρηση με την οποία συνήφθη η σύμβαση ολοκληρωμένης συνεργασίας – Επιτρέπεται»

Στην υπόθεση C-227/16,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το *Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden* (εφετείο *Arnhem-Leuvarde*, Κάτω Χώρες) με απόφαση της 19ης Απριλίου 2016, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 22 Απριλίου 2016, στο πλαίσιο της δίκης

Jan Theodorus Arts

κατά

Veevoederbedrijf Alpuro BV,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δέκατο τμήμα),

συγκείμενο από τους A. Borg Barthet (εισηγητή), προεδρεύοντα, M. Berger και F. Biltgen, δικαστές,

γενική εισαγγελέα: E. Sharpston

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- η *Veevoederbedrijf Alpuro BV*, εκπροσωπούμενη από τον J. Geerts, advocaat,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τον A. Bouquet και την I. Galindo Martín,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

Απόφαση

- 1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του κανονισμού (ΕΚ) 73/2009 του Συμβουλίου, της 19ης Ιανουαρίου 2009, σχετικά με τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης για τους γεωργούς στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής και τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς, για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) 1290/2005, (ΕΚ) 247/2006, (ΕΚ) 378/2007 και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003 (ΕΕ 2009, L 30, σ. 16).
- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ του J. T. Arts και της Veevoederbedrijf Alruvo BV (στο εξής: Alruvo) με αντικείμενο το κύρος συμβατικού όρου σύμφωνα με τον οποίο η ενίσχυση την οποία δύναται να αξιώσει ο πρώτος δυνάμει του καθεστώτος ενιαίας ενισχύσεως περιέρχεται στην Alruvo.

Το νομικό πλαίσιο

- 3 Οι αιτιολογικές σκέψεις 25 και 27 του κανονισμού 73/2009 έχουν ως εξής:

«(25) Τα καθεστώτα στήριξης δυνάμει της [κοινής γεωργικής πολιτικής (ΚΓΠ)] προβλέπουν άμεση εισοδηματική στήριξη, ιδίως προκειμένου να εξασφαλισθεί ικανοποιητικό επίπεδο διαβίωσης για τη γεωργική κοινότητα. Ο στόχος αυτός συνδέεται στενά με τη διατήρηση των αγροτικών περιοχών. Για να αποφευχθεί η ανορθολογική κατανομή των κοινοτικών κονδυλίων, δεν θα πρέπει να παρέχονται ενισχύσεις στους γεωργούς που δημιούργησαν τεχνητά τις συνθήκες που απαιτούνται για να λάβουν τις ενισχύσεις αυτές.

[...]

(27) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 [του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003, για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 2019/93, (ΕΚ) αριθ. 1452/2001, (ΕΚ) αριθ. 1453/2001, (ΕΚ) αριθ. 1454/2001, (ΕΚ) αριθ. 1868/94, (ΕΚ) αριθ. 1251/1999, (ΕΚ) αριθ. 1254/1999, (ΕΚ) αριθ. 1673/2000, (ΕΟΚ) αριθ. 2358/71 και (ΕΚ) αριθ. 2529/2001 (ΕΕ 2003, L 270, σ. 1)] θέσπισε ένα καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης το οποίο συνένωσε σε ένα καθεστώς αποσυνδεδεμένων άμεσων ενισχύσεων τους διάφορους υφιστάμενους μηχανισμούς στήριξης. [...]

- 4 Το άρθρο 1, στοιχείο β', του κανονισμού 73/2009 προβλέπει ότι ο κανονισμός αυτός θεσπίζει «καθεστώς εισοδηματικής στήριξης των γεωργών (εφεξής “καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης”)».
- 5 Το άρθρο 4, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού ορίζει τα εξής:

«Ο γεωργός που λαμβάνει άμεσες ενισχύσεις οφείλει να τηρεί τις κανονιστικές απαιτήσεις διαχείρισης που απαριθμούνται στο Παράρτημα II, και την καλή γεωργική και περιβαλλοντική κατάσταση που αναφέρεται στο άρθρο 6.

[...]»

- 6 Το άρθρο 5, παράγραφος 1, του κανονισμού 73/2009 προβλέπει τα εξής:
- «Οι κανονιστικές απαιτήσεις διαχείρισης που απαριθμούνται στο Παράρτημα II θεσπίζονται από την κοινοτική νομοθεσία στους ακόλουθους τομείς:
- α) δημόσια υγεία, υγεία των ζώων και των φυτών·
 - β) περιβάλλον·
 - γ) καλή διαβίωση των ζώων.»
- 7 Το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού ορίζει τα εξής:
- «Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε κάθε γεωργική γη, και ιδιαίτερα γη η οποία δεν χρησιμοποιείται πλέον για παραγωγικούς σκοπούς, να διατηρείται σε καλή γεωργική και περιβαλλοντική κατάσταση. [...]»
- 8 Το άρθρο 33, παράγραφος 1, στοιχείο α', του εν λόγω κανονισμού προβλέπει τα εξής:
- «Η στήριξη δυνάμει του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης διατίθεται στους γεωργούς οι οποίοι:
- α) κατέχουν δικαιώματα ενίσχυσης τα οποία απέκτησαν σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1782/2003·
 - β) αποκτούν δικαιώματα ενίσχυσης δυνάμει του παρόντος κανονισμού [...]».

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

- 9 Ως εκτροφέας μόσχων, ο Jan Theodorus Arts συνήψε κατά τη διάρκεια του έτους 2008 σύμβαση ολοκληρωμένης συνεργασίας με την Alpuro (στο εξής: σύμβαση ολοκληρωμένης συνεργασίας) με την οποία δεσμευόταν να αγοράζει από αυτήν νεογέννητους μόσχους καθώς και τροφές για την πάχυνσή τους. Στο τέλος έκαστου των έξι κύκλων παχύνσεως τους οποίους προέβλεπε η σύμβαση, η Alpuro αγόραζε εκ νέου από τον J. T. Arts τους μόσχους που είχαν υποβληθεί σε πάχυνση από τον J. T. Arts. Αυτοί οι κύκλοι παχύνσεως, έκαστος διάρκειας περίπου 26 εβδομάδων, κατανέμονταν σε τρεις ομάδες, εκ των οποίων η πρώτη ξεκίνησε στις 5 Μαρτίου 2009.
- 10 Σύμφωνα με τα άρθρα 6 και 13 της συμβάσεως ολοκληρωμένης συνεργασίας, ο J. T. Arts λάμβανε αμοιβή για την πάχυνση ανερχόμενη σε 200 ευρώ ανά μόσχο ετησίως.
- 11 Σύμφωνα με το άρθρο 9 της συμβάσεως αυτής, όλα τα έσοδα και οι αποζημιώσεις που ο J. T. Arts μπορούσε να αξιώσει δυνάμει του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσεως για την εκτροφή και την πάχυνση των μόσχων σύμφωνα με την εν λόγω σύμβαση περιέρχονταν στο σύνολό τους στην Alpuro, ενώ, περαιτέρω, ο J. T. Arts ήταν υποχρεωμένος να πληροί όλες τις απαιτούμενες προϋποθέσεις ώστε να μπορεί να εισπράξει τα εν λόγω έσοδα και αποζημιώσεις.
- 12 Σύμφωνα με το άρθρο 10 της συμβάσεως ολοκληρωμένης συνεργασίας, η τιμή πώλησεως στην Alpuro των μόσχων που είχαν υποβληθεί σε πάχυνση υπολογιζόταν ως άθροισμα της τιμής αγοράς των νεογέννητων μόσχων, του κόστους της χρησιμοποιηθείσας τροφής για την πάχυνσή τους καθώς και των λοιπών εξόδων για την εκτροφή τους, από το άθροισμα δε αυτό αφαιρούνταν οι αποζημιώσεις δυνάμει του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσεως. Επιπλέον, εφαρμοζόταν διόρθωση ώστε να ληφθούν υπόψη οι αποκλίσεις των μόσχων από τις τεχνικές προδιαγραφές του άρθρου 7 της συμβάσεως αυτής.

- 13 Κατά τη διάρκεια του έτους 2012, ανέκυψε διαφορά μεταξύ των διαδίκων της κύριας δίκης η οποία αφορούσε το ύψος της καταβληθείσας ενιαίας ενισχύσεως στον J. T. Arts για τα έτη 2010 έως 2012.
- 14 Ο J. T. Arts άσκησε αγωγή ενώπιον του Rechtbank Gelderland (πρωτοδικείου του Gelderland, Κάτω Χώρες), υποστηρίζοντας ειδικότερα ότι το άρθρο 9 της συμβάσεως ολοκληρωμένης συνεργασίας αντιβαίνει στους σκοπούς του κανονισμού 1782/2003 καθόσον τον υποχρεώνει να μεταβιβάσει την προοριζόμενη να του διασφαλίσει ικανοποιητικό βιοτικό επίπεδο εισοδηματική στήριξη στην Alpuro, η οποία όμως δεν πληροί τις προϋποθέσεις εντάξεως στο καθεστώς ενιαίας ενισχύσεως ούτε περαιτέρω υπόκειται στις απαιτήσεις περιβαλλοντικής συμμορφώσεως τις οποίες προβλέπει ο κανονισμός αυτός.
- 15 Από πλευράς της, η Alpuro υποστηρίζει ενώπιον του ίδιου δικαστηρίου ότι η ενιαία ενίσχυση την οποία δικαιούται ο J. T. Arts συνιστά στοιχείο του υπολογισμού της τιμής πώλησεως των μόσχων που υποβλήθηκαν σε πάχυνση και ότι η ίδια δεν αξιώνει οποιαδήποτε ενίσχυση δυνάμει του καθεστώτος ενιαίας ενισχύσεως.
- 16 Κατόπιν της απορρίψεως της αγωγής του με απόφαση του Rechtbank Gelderland (πρωτοδικείου του Gelderland), ο J. T. Arts άσκησε έφεση κατά της αποφάσεως αυτής ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, το οποίο έκρινε ότι για την επίλυση της διαφοράς της κύριας δίκης ήταν αναγκαία η ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης.
- 17 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (εφετείο του Arnhem-Leeuwarden, Κάτω Χώρες) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:
- «1) Λαμβανομένων υπόψη των σκοπών του κανονισμού [73/2009], δηλαδή του σκοπού διασφαλίσεως ικανοποιητικού βιοτικού επιπέδου για τους αγρότες μέσω άμεσης ενισχύσεως του εισοδήματός τους και του σκοπού βελτιώσεως της δημόσιας υγείας, της υγείας των ζώων, του περιβάλλοντος και της διαβιώσεως των ζώων, είναι έγκυρο ένα σύστημα ρητρών σε σύμβαση ολοκληρωμένης συνεργασίας μεταξύ ενός εκμεταλλεζόμενου μονάδα παχύνσεως μόσχων και μιας επιχειρήσεως [...], το οποίο σύστημα έχει ως αποτέλεσμα ότι η βάση του προαναφερθέντος κανονισμού χορηγηθείσα στον εκμεταλλεζόμενο μονάδα παχύνσεως μόσχων ενιαία ενίσχυση περιέρχεται στην επιχείρηση με την οποία συνήφθη η σύμβαση ολοκληρωμένης συνεργασίας μέσω αφαιρέσεως της από την τιμή των μόσχων που αποτέλεσαν αντικείμενο παχύνσεως;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, έχει το εθνικό δικαστήριο, λαμβανομένης υπόψη της υπάρχουσας αντιθέσεως με τους σκοπούς του κανονισμού 73/2009, την εξουσία να τροποποιήσει τη σύμβαση βάσει της αρχής *rebus sic stantibus* ώστε το μειονέκτημα που η ακυρότητα συνεπάγεται για την επιχείρηση με την οποία συνήφθη η σύμβαση ολοκληρωμένης συνεργασίας να αίρεται εν όλω ή εν μέρει, ειδικά με μείωση της τιμής των μόσχων που αποτέλεσαν αντικείμενο παχύνσεως;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Επί του πρώτου ερωτήματος

- 18 Με το πρώτο ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ζητεί κατ' ουσίαν να διευκρινιστεί αν ο κανονισμός 73/2009 έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε συμβατικό όρο σύμφωνα με τον οποίο το ποσό της ενισχύσεως την οποία δικαιούται να αξιώσει εκτροφέας μόσχων δυνάμει του καθεστώτος ενιαίας ενισχύσεως περιέρχεται στην επιχείρηση με την οποία αυτός έχει συνάψει σύμβαση ολοκληρωμένης συνεργασίας.

- 19 Καταρχάς, υπενθυμίζεται ότι, μολονότι οι συμβάσεις χαρακτηρίζονται από την αρχή της αυτονομίας της βουλήσεως, σύμφωνα με την οποία, μεταξύ άλλων, οι συμβαλλόμενοι είναι ελεύθεροι να δεσμευθούν ο ένας έναντι του άλλου, από την εφαρμοστέα νομοθεσία της Ένωσης ενδέχεται να απορρέουν περιορισμοί στην εν λόγω συμβατική ελευθερία (απόφαση της 20ής Μαΐου 2010, Harms, C-434/08, EU:C:2010:285, σκέψη 36).
- 20 Ειδικότερα, η συμβατική ελευθερία που διαθέτει ο δικαιούχος δικαιωμάτων ενισχύσεως δεν του παρέχει τη δυνατότητα να αναλαμβάνει υποχρεώσεις που αντιβαίνουν στους σκοπούς που επιδιώκει ο κανονισμός 73/2009 (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 20ής Μαΐου 2010, Harms, C-434/08, EU:C:2010:285, σκέψη 37).
- 21 Συναφώς, επισημαίνεται ότι, κατά το άρθρο 1, στοιχείο β', του κανονισμού αυτού, το καθεστώς ενιαίας ενισχύσεως συνιστά καθεστώς εισοδηματικής στήριξης των γεωργών. Κατά την αιτιολογική σκέψη 25 του ίδιου κανονισμού, ο σκοπός της εξασφάλισης ικανοποιητικού επιπέδου διαβίωσης για τη γεωργική κοινότητα συνδέεται στενά με τη διατήρηση των αγροτικών περιοχών, καθώς οι γεωργοί που λαμβάνουν άμεσες ενισχύσεις οφείλουν, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 73/2009, σε συνδυασμό με το άρθρο 5, παράγραφος 1, και το άρθρο 6, παράγραφος 1, να τηρούν ορισμένες απαιτήσεις σχετικές με το περιβάλλον, την ασφάλεια των τροφίμων, την υγεία των ζώων και των φυτών, τις συνθήκες διαβίωσης των ζώων και τη διατήρηση της γης σε καλή γεωργική και περιβαλλοντική κατάσταση.
- 22 Παρά ταύτα, ούτε ο κανονισμός 73/2009 ούτε ο κανονισμός (ΕΚ) 1120/2009 της Επιτροπής, της 29ης Οκτωβρίου 2009, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης που προβλέπεται στον τίτλο ΙΙΙ του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 73/2009 (ΕΕ 2009, L 316, σ. 1), επιβάλλουν στους δικαιούχους του καθεστώτος ενιαίας ενισχύσεως την υποχρέωση να προβαίνουν σε συγκεκριμένη χρήση της ενισχύσεως την οποία λαμβάνουν δυνάμει του καθεστώτος αυτού. Συγκεκριμένα, καθόσον η ενιαία ενίσχυση θεωρείται εισοδηματική στήριξη, η χρήση της, ως εκ της φύσεώς της, δεν υπόκειται σε περιορισμούς.
- 23 Στην υπόθεση της κύριας δίκης, δεν αμφισβητείται ότι η ενίσχυση για τα έτη 2010 έως 2012 καταβλήθηκε στον J. T. Arts. Ωστόσο, τα συμβαλλόμενα μέρη στη σύμβαση ολοκληρωμένης συνεργασίας συμφώνησαν κατ' ουσίαν ότι η ενίσχυση την οποία ο J. T. Arts δικαιούτο να αξιώσει δυνάμει του καθεστώτος ενιαίας ενισχύσεως περιερχόταν στο σύνολό της στην Alruro. Στην πράξη, η ενίσχυση αυτή αφαιρείτο από την τιμή την οποία έπρεπε να καταβάλει η Alruro για την αγορά των μόσχων που υποβλήθηκαν σε πάχυνση, σύμφωνα με τα άρθρα 9 και 10 της συμβάσεως αυτής.
- 24 Η ως άνω συμβατική πρόβλεψη εγείρει το ζήτημα αν πρόθεση των συμβαλλομένων μερών ήταν να καταστεί η Alruro πραγματική δικαιούχος της εν λόγω ενισχύσεως, σε αντίθεση προς τους σκοπούς του κανονισμού 73/2009.
- 25 Συναφώς, υπενθυμίζεται ειδικότερα ότι είναι προδήλως αντίθετη προς τους εν λόγω σκοπούς η παροχή της δυνατότητας σε πρόσωπα ή οντότητες που δεν πληρούν τις προϋποθέσεις τις οποίες προβλέπει ο κανονισμός αυτός να επωφελούνται του καθεστώτος ενιαίας ενισχύσεως (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, απόφαση της 20ής Μαΐου 2010, Harms, C-434/08, EU:C:2010:285, σκέψεις 39 και 45).
- 26 Μια επιχείρηση με την οποία ο εκτροφέας συνήψε σύμβαση ολοκληρωμένης συνεργασίας δεν μπορεί, όμως, να θεωρηθεί πραγματική δικαιούχος αυτής της ενισχύσεως όταν ο εκτροφέας ο οποίος δεσμεύεται να της την καταβάλει λαμβάνει αντιπαροχή έναντι αυτής. Στην πραγματικότητα, στην περίπτωση αυτή, ο εκτροφέας πράγματι λαμβάνει την εν λόγω ενίσχυση και προβαίνει σε χρήση της την οποία επιλέγει ελευθέρως, όπως απορρέει από τη σκέψη 22 της παρούσας αποφάσεως.

- 27 Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου ότι η μεταβίβαση της ενισχύσεως την οποία δικαιούτο να αξιώσει ο J. T. Arts δυνάμει του καθεστώτος ενιαίας ενισχύσεως έλαβε χώρα στο πλαίσιο ενός συνόλου αμοιβαίων πλεονεκτημάτων και υποχρεώσεων που αποτέλεσαν αντικείμενο διαπραγματεύσεως μεταξύ των συμβαλλομένων στη σύμβαση ολοκληρωμένης συνεργασίας.
- 28 Ως εκ τούτου, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι θίγονται οι σκοποί του κανονισμού 73/2009, όπως υπομνήσθηκαν στη σκέψη 21 της παρούσας αποφάσεως.
- 29 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των προεκτεθέντων, στο πρώτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι ο κανονισμός 73/2009 έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε συμβατικό όρο σύμφωνα με τον οποίο το ποσό της ενισχύσεως την οποία δικαιούται να αξιώσει εκτροφέας μόσχων δυνάμει του καθεστώτος ενιαίας ενισχύσεως περιέρχεται σε επιχείρηση με την οποία αυτός συνήψε σύμβαση ολοκληρωμένης συνεργασίας όταν η μεταβίβαση της ενισχύσεως αυτής εντάσσεται στο πλαίσιο αμοιβαίων πλεονεκτημάτων και υποχρεώσεων που αποτέλεσαν αντικείμενο διαπραγματεύσεως μεταξύ των συμβαλλομένων μερών.

Επί του δεύτερου ερωτήματος

- 30 Κατόπιν της απαντήσεως που δόθηκε στο πρώτο ερώτημα, παρέλκει η απάντηση στο δεύτερο ερώτημα.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 31 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (δέκατο τμήμα) αποφαινεται:

Ο κανονισμός (ΕΚ) 73/2009 του Συμβουλίου, της 19ης Ιανουαρίου 2009, σχετικά με τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης για τους γεωργούς στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής και τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς, για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) 1290/2005, (ΕΚ) 247/2006, (ΕΚ) 378/2007 και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε συμβατικό όρο σύμφωνα με τον οποίο το ποσό της ενισχύσεως την οποία δικαιούται να αξιώσει εκτροφέας μόσχων δυνάμει του καθεστώτος ενιαίας ενισχύσεως περιέρχεται σε επιχείρηση με την οποία αυτός συνήψε σύμβαση ολοκληρωμένης συνεργασίας όταν η μεταβίβαση της ενισχύσεως αυτής εντάσσεται στο πλαίσιο αμοιβαίων πλεονεκτημάτων και υποχρεώσεων που αποτέλεσαν αντικείμενο διαπραγματεύσεως μεταξύ των συμβαλλομένων μερών.

(υπογραφές)